

Michał Proksa

Krosno

Informator Archeologiczny : badania 21, 228-229

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ul. M. Fornalakią 17 - w wykopie budowlanym /o wymiarach 17,5 x 17,5 m/ rozpoznano warstwę kulturową o miąższości ok. 70 cm /zawierającą pojedyncze ułamki naczyń nowożytnych/, zalegającą bezpośrednio na stropie żditej gliny calcowej. Strop warstwy wykazał dość wyraźny spadek w kierunku południowo-zachodnim, w stronę Wisły /od 202,95 m n.p.m. w północno-wschodnim narożniku wykopu, do 201,73 m n.p.m. w narożniku południowo-zachodnim/. Nad nią wystąpiły przemieszane warstwy nasypowe /o grubości 220 - 240 cm/ związane prawdopodobnie z porządkowaniem terenu w XIX i XX w. i z zakładaniem bulwarów na lewym brzegu Wisły. Z analizy odsłoniętych nawarstwień można przypuszczać, że teren ten znajdował się poza obrębem średniowiecznego Kazimierza, tj. po południowo-zachodniej stronie jego murów.

Materiał zabytkowy i dokumentacja z badań przechowywane są w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

KRAKÓW - KLEPARZ
ul. Worcilla i Pawia

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Janusz Paluch. Nadzór naukowy sprawowała mgr Teresa Radwańska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Okres nowożytny.

Kontrolowano wykop instalacyjny. Stwierdzono nawarstwienia nowożytne. Calec w postaci utworu piaszczystego, wypikłego, barwy jasnej, zadokumentowano na poziomie 212,16 m n.p.m. i 212,31 m n.p.m. na głębokości 170 - 185 od obecnej powierzchni chodnika.

Materiał zabytkowy w postaci drobnych ułamków naczyń i dokumentację z badań złożono w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

KRAKÓW - STARE MIASTO

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW - STARE MIASTO
Pl. św. Ducha I - Teatr
Im. J. S. Jankiego

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW - WAWEL
Rejon I, VI/C, VII, X, XII, XIV

patrz
wczesne średniowiecze

KRAKÓW - Zwierzyniec
Kościół Salwatora

patrz
wczesne średniowiecze

KROSNO

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania o charakterze usługowym prowadził dr Michał Proksa.
Pałac biskupów przemyskich /XIV, XV w./.

Badania archeologiczne przeprowadzono przy murach obronnych Krosna w rejonie dawnego pałacu biskupów przemyskich. Praca miała charakter usługowy, a wykonano je dla celów budowlanych w związku z planowaną budową przeziękki między skrzydłami północnym i południowym pałacu. Odsłonięto narys kamiennego muru obronnego wraz z czworoboczną basztą, zbadano również warunki i głębokość jego

posadowienia. Stwierdzono, że odkryte elementy zostały zbudowane w XIV i XV wieku, a wiązać je można z działalnością inwestycyjną Kazimierza Wielkiego i Władysława Jagiełły. Odsłonięto również fragment muru pochodzącego zapewne z XVI-wiecznego dworu obronnego fundowanego przez biskupa przemyskiego Stanisława Tarkę.

Opracowanie wyników badań przekazano do Muzeum Okręgowego w Krośnie.

LUBIĄŻ, gm. Wołów
Kościół św. Jakuba

Wojewódzki Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Ewa Lużyńska. Finansował WOAK we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Kościół św. Jakuba.

Badania w kościele św. Jakuba, położonego na terenie klasztoru cysterskiego w Lubiążu, miały wyjaśnić lokalizację murów romańskiej świątyni wymianianej w źródłach. Jej pozostałości, zgodnie z zasadą zachowania miejsca świętego powinny zalegać w obrębie obecnego barokowego kościoła o tym samym wezwaniu. W 1985 r. wykonano wykopy na zewnątrz kościoła i w jego wnętrzu; nie natrafiono jednak na relikty starszej zabudowy. W 1987 r. założono kolejne wykopy w prezbiterium, transepcie i nawie barokowej świątyni oraz wytyczono sondaż na zachód od kościoła. W wykopie III/87 /o wym. 2,0 x 2,0 i głębokości 2,0 m/ usytuowanym przy południowej ścianie prezbiterium stwierdzono występowanie przemieszanych warstw nasypowych oraz warstw związanych z osadnictwem przedcysterskim. Odsłonięto także fundament obecnej świątyni nie stwierdzając w nim starszych elementów. W prezbiterium założono także wykop IV/87 przy północnej jego ścianie /wymiarzy 3,0 x 2,0 i głębokości 2,0 m/. Odsłonięto jednorodny, barokowy fundament świątyni, natrafiono także na przemieszane warstwy nasypowe ze zniszczonym piecem ceglarskim.

W transepcie wytyczono trzy wykopy. W wykopie V/87 /o wymiarach 3,0 x 1,5 i głęb. 3,0 m/ usytuowanym przy wschodniej ścianie odsłonięto barokowy fundament obecnej świątyni. Został on wkopany w calec zalegający na głęb. 2,5 m poniżej obecnego poziomu posadzki kościoła. Do fundamentu przylegały warstwy przemieszanej ziemi usypana prawdopodobnie podczas budowy barokowej świątyni. Przy zachodniej ścianie transeptu założono wykop VI/87 /o wym. 3,0 x 1,5 i głęb. 3,0 m/. Calec w tym wykopie znajduje się na głęb. 2,5 m poniżej posadzki, wyżej zalegały przemieszane warstwy nasypowe przylegające do wzniesionego z cegieł nowożytnych fundamentu kościoła. W wykopie VII/87 /o wym. 3,0 x 1,5 i głęb. 1,0 m/ natrafiono na barokowy grobowiec zalegający na głęb. 0,8 m niżej poziomu posadzki.

W nawie usytuowano dwa wykopy, założone przy północnej ścianie świątyni. W wykopie VIII/87 /o wymiarze 3,0 x 1,5 i głęb. 3,0 m/ odsłonięto fundament barokowej ściany kościoła, była ona wkopana w calec znajdujący się na głęb. 2,0 m. Wyżej zalegały przemieszane warstwy nasypowe. Podobny układ stratygraficzny wystąpił w wykopie IX/87 /o wym. 3,0 x 2,0 i głęb. 2,5 m/. Ciągłość warstw została przerwana przez wkop, na dnie którego natrafiono na trumnę z nowożytnym pochówkiem.

Wykop X/87 założono na zewnątrz kościoła, w odległości 5,0 m od zachodniej ściany prezbiterium /posiadał on wymiary 5,0 x 1,5 m i głęb. 1,5 m/. Odsłonięto w nim fundament przybudówki nowożytnej oraz pochówki zal. iające poniżej fundamentu, wkopane w calec /na tym terenie znajdował się wówczas cmentarz/.

W trakcie omawianych prac nie natrafiono jednak na relikty romańskiego kościoła św. Jakuba.

Badania będą kontynuowane